

عنوان مقاله:

ارزیابی نظریه مفهومی یانگ در توسعه طرحواره های سازگاری اولیه

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

هما صادقی

خلاصه مقاله:

ادامه زندگی ذهنی انسان، تغییرات و عوامل تاثیرگذار بر آن، موضوعی است که مدتها ذهن کنجکاوان انسان را به خود مشغول کرده است. تاثیر دوران کودکی بر این سازوکار از بسیاری جهات مهم است. یکی از این عوامل طرحواره ها و به ویژه طرحواره های ناسازگار اولیه است. مقاله حاضر با هدف بررسی ریشه های طرحواره های ناسازگاری اولیه به روش توصیفی تحلیلی انجام گرفت. سازه مربوط به شخصیت و فرایندهای بین فردی، طرحواره های ناسازگار اولیه (IEMS) است که به عنوان یک موضوع یا الگوی گسترده، فراگیر، متشکل از خاطرات، عواطف، شناخته ها و احساسات، در رابطه با خود و روابط فرد با دیگران، در دوران کودکی ایجاد شده که نسبتا پایدار هستند. این طرحواره های ناسازگار اولیه پس از فعال شدن، میتوانند بر درک واقعیت ها تاثیر گذارند و تحریف های شناختی ایجاد کنند. تئوری طرحواره یانگ در نظریه بک گسترش می یابد، و توضیحی در مورد ریشه رشد این عوامل شناختی ارائه میدهد. طبق این تئوری، افرادی که در دوران کودکی حوادث سختی را تجربه میکنند مستعد ابتلا به صفات ناکارآمد شخصیت به نام «طرحواره های ناسازگار اولیه» هستند. توضیح احتمالی چنین ناسازگاری هایی استفاده از نمونه های مختلف، مانند گروه هایی با طیف گسترده از بیماریهای مشترک، نمونه های بالینی مخلوط (اختلالات خلقی و اضطرابی) و گروه های غیر بالینی ناشی می شود. فلذا تئوری طرحواره ممکن است در درک ارائه سلامت روان به افرادی که سابقه تجارب نامطلوب کودکی دارند، کمک کند. بنابراین برای توضیح بیشتر در مورد ارتباط بین مشکلات دوران کودکی و رشد طرح واره های ناسازگاری اولیه، تحقیقات بیشتری لازم است.

کلمات کلیدی:

طرحواره، EMS، نظریه یانگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218396>

